

de to betingelser for videregivelse over i et nyt stykke (stk. 10).

Det foreslåede nr. 20 er nyt. Det foreslås, at det bliver muligt at videregive fortrolige oplysninger til såvel Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelse af deres opgaver.

Forslaget svarer til, hvad der foreslås i relation til § 354, stk. 6, nr. 23, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, § 84 a, stk. 6, nr. 21, i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og § 123, stk. 6, nr. 19, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovforslagets § 4, nr. 13. Det bemærkes, at der i relation til disse tre love er tale om ændringer til allerede eksisterende undtagelser til tavshedspligten.

De foreslåede stk. 7-9 er en videreførelse af de gældende stk. 7-9.

Det foreslåede stk. 10 er reelt en videreførelse af dele af det gældende stk. 6, nr. 14, jf. bemærkningerne ovenfor til det foreslåede stk. 6, nr. 19.

Stk. 10 fastslår, at videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder uden for EU/EØS kun kan ske, hvis det sker på baggrund af en international samarbejdsaftale, og under forudsætning af, at modtagerne af de fortrolige oplysninger har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Det foreslåede stk. 11 er nyt. Situationen er, at der skal ske videregivelse af fortrolige oplysninger til tilsynsmyndigheder uden for EU/EØS, og at disse oplysninger hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det foreslås, at videregivelse i denne situation kun kan ske, såfremt de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse til videregivelsen. Det foreslås desuden, at oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Hermed bringes lovens konstruktion og sprogbrug i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser andre steder i den finansielle lovgivning.

Til nr. 2

I en situation, hvor en pensionskasse er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte fx have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank.

I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til pensionskassen. Der må især forventes at være interesse i adgang til oplysninger omkring den

regnskabsmæssige udvikling i pensionskassen og Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen.

Når en pensionskasse er under konkurs, gælder først og fremmest konkurslovens regler. Det fremgår blandt andet af konkurslovens § 125, stk. 2, at kurator – så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt – er forpligtet til at sende en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshaverne.

Det fremgår videre af bestemmelsen, at kurators redegørelse skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status.

Efter konkurslovens § 110, stk. 1, skal kurator ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator skal fremme boets behandling mest muligt og kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Konkursloven sikrer således fordringshaverne en vis information om blandt andet forløbet op til konkursen, men det er ikke kurators primære opgave at afdække årsagerne til konkursen. Det er ej heller kurators opgave at afdække eller beskrive Finanstilsynets handlinger i forhold til pensionskassen i denne periode.

Det er på denne baggrund vurderingen, at der er behov for information til offentligheden generelt i disse situationer.

Det foreslås, at Finanstilsynet, når en pensionskasse er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, får pligt til at udarbejde og efterfølgende offentliggøre en redegørelse for forløbet op til konkursen - herunder for Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Med henblik på at sikre mest mulig offentlighed i konkurssituationen foreslås det samtidig, at den offentliggjorte redegørelse som udgangspunkt gerne må indeholde fortrolige oplysninger. Redegørelsen må dog ikke indeholde fortrolige oplysninger vedrørende medlemsforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af den kriseramte pensionskasse eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på pensionskassens økonomiske problemer. Uden sidstnævnte undtagelse vil den foreslåede ændring kunne afholde potentielle overtagende virksomheder fra at udvise interesse for kriseramte pensionskasser generelt.